

Recurs

Stefan Doroftei Doimaneanu

Primit-am azi sentința
Și-s vinovat desigur
Că te-am iubit în taină,
Cât nu mi-a fost permis,
Acum aștept răspunsul
Completului din tine,
Căci vreau să știu, recursul
Dacă mi-a fost adms.

N-accept sentința ta;
Tu nu ai înțeles
Că-n lacrima iubirii
Dansează albi hulubi,
Te-ai revărsat spre altul
Ce nu te-a vrut pe tine
Acum până și noaptea
Ți-e plină de incubi.

Iar doruri... câte doruri
Îmi înfășoară gândul
Și-mi împletesc regretul
Cu-a nopților petale,
Nici luna nu mai doarme
E trează chiar și ziua
Și ne așteaptă-ntruna
Pe-a cerului ei cale.

Acum, pierdut de tine ,
Prin cântece te caut
Și în privirea florilor
Pe unde te-ascundeai,
Sau printre răsărituri
Cu cerul prins în valuri
Unde în zorii veseli
În versuri te scăldai.

Acceptă c-ai greșit
Și-ai înclinat balanța
Spre freamătul din tine
Ce n-a putut alege,
Eu îți trimit degrabă
Bucăți de-alean și suflet
Și un recurs pornit

Din a iubirii lege.

Rejudecă-mi tăcerea,
Acordă-i circumstanțe
Ascultă-i și pe martori
Din lacrimile-mi seci,
Întreabă universul,
Luceafărul și luna
De ce gându-mi nu doarme
Și-i plin de lilioci.